

2) Dient artikel 450 quater, tweede lid, van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals toegevoegd door artikel 1, punt 53, van verordening (EG) nr. 2787/2000 van de Commissie van 15 december 2000, aldus te worden uitgelegd dat de borg die, nadat hij een kennisgeving heeft ontvangen als bedoeld in artikel 450 quater, eerste lid, a) binnen de drie jaar na de aanvaarding van de aangifte voor douanevervoer, een kennisgeving ontvangt waarin andere bedragen worden vermeld dan de bedragen die later van hem worden opgeëist, ontslagen is van zijn verplichtingen?

⁽¹⁾ PB L 253, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening tot wijziging van verordening (EEG) nr. 2454/93 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 330, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 7 april 2011 — Maurice Robert Josse Marie Ghislain Lippens e.a. tegen Hendrikus Cornelis Kortekaas e.a., andere partij: Ageas NV, voorheen Fortis NV

(Zaak C-170/11)

(2011/C 179/22)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: Maurice Robert Josse Marie Ghislain Lippens
Gilbert Georges Henri Mittler
Jean Paul François Caroline Votron

Verweerders: Hendrikus Cornelis Kortekaas
Kortekaas Entertainment Marketing BV
Kortekaas Pensioen BV
Dirk Robbard De Kat
Johannes Hendrikus Visch
Euphemia Joanna Bökkerink
Laminco GLD N-A

Andere partij: Ageas NV, voorheen Fortis NV

Prejudiciële vraag

Moet de EG-Bewijsverordening (¹), in het bijzonder art. 1, lid 1, daarvan, aldus worden uitgelegd dat de rechter die een in een andere lidstaat woonachtige getuige wenst te horen, voor deze

vorm van bewijsverkrijging steeds gebruik moet maken van de door de EG-Bewijsverordening in het leven geroepen methoden, of is hij bevoegd gebruik te maken van de methoden voorzien in zijn eigen nationale procesrecht zoals oproeping van de getuige voor hem te verschijnen?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken (PB L 174, blz. 1).

Beroep ingesteld op 14 april 2011 — Europese Commissie/ Republiek Malta

(Zaak C-178/11)

(2011/C 179/23)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Alcover San Pedro, K. Mifsud-Bonnici, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Malta

Conclusies

— vast te stellen dat Malta, door geen geluidsbelastingkaarten op te stellen voor de door Malta overeenkomstig artikel 7, lid 1, tweede alinea, van richtlijn 2002/49/EG (¹) in haar verslag aangewezen belangrijkste wegen en agglomeratie, door deze niet beschikbaar te stellen aan het publiek en onder het publiek te verspreiden en door de informatie van deze geluidsbelastingkaarten niet aan de Commissie te sturen, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten ingevolge de artikelen 7, lid 1, eerste alinea, 9, lid 1, en 10, lid 2, van richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaaï, en

— de Republiek Malta te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens het in 2006 overeenkomstig artikel 7, lid 1, tweede alinea, van de richtlijn door Malta overgelegde verslag vallen 1 agglomeratie en 43 belangrijke wegen op het grondgebied van Malta binnen de werkingssfeer van de richtlijn. Bijgevolg hadden uiterlijk op 30 juni 2007 geluidsbelastingkaarten voor deze agglomeratie en de betrokken belangrijke wegen moeten worden opgesteld, aan het publiek beschikbaar worden gesteld en onder het publiek verspreid. Bovendien hadden de informatie van deze geluidsbelastingkaarten en samenvattingen van de lokale actieplannen uiterlijk op 30 december 2007 aan de Commissie moeten worden gestuurd.